

του Αρχιμ. Μελετίου Ζαχαρόπουλου

Η Ιερά μας Μητρόπολη από της εκλογής και εγκαταστάσεως τού Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β' ως Πατέρα και Ποιμενάρχη της, ανέπτυξε σημαντική δραστηριότητα στον ευαίσθητο τομέα της οικογένειας. Εδώ και δεκατέσσερα χρόνια το Κέντρο Μέριμνας για την Οικογένεια, στηρίζει με πολυποίκιλες δραστηριότητες τις σχέσεις μεταξύ των συζύγων, και των συζύγων με τα παιδιά τους.

Μιά από αυτές τις δραστηριότητες είναι και το "Σχολείο Οικογένειας", την οποία ο Σεβασμιώτατος έχει αναθέσει στον π. Μελέτιο Ζαχαρόπουλο, ο οποίος έχει ειδικευτεί στην οικογενειακή ψυχοθεραπεία.

Το "Σχολείο Οικογένειας" είναι μιά μεγάλη συντροφιά, ή καλύτερα μιά μεγάλη Οικογένεια, που απαρτίζεται από περίπου πενήντα ζευγάρια και τα οποία συγκεντρώνονται κάθε μήνα, με τον συντονισμό τού π. Μελετίου. Στο ιδιότυπο αυτό "Σχολείο" δεν υπάρχουν μαθητές και δάσκαλοι με την συμβατική έννοια τού όρου. Ο καθένας είναι ταυτόχρονα και μαθητής και δάσκαλος. Μαθητής μεν, διότι σε κάθε συνάντηση έχει την ευκαιρία και την δυνατότητα να μάθει πράγματα από την αλληλεπίδραση με τους άλλους, δάσκαλος δε, διότι ο καθένας καλείται και μπορεί να μοιραστεί εμπειρίες, βιώματα, δεξιότητες, γνώσεις με τα άλλα ζευγάρια.

Τα θέματα επιλέγονται από κοινού, σύμφωνα με τις ανάγκες της κάθε φοράς. Κατά κοινή ομολογία, αυτό που αρέσει σε όλους είναι ότι στο "Σχολείο Οικογένειας" υπάρχει ένας αέρας άνεσης και ελευθερίας. Αυτό που επιδιώξαμε και με μεγάλη ανακούφιση υιοθετήθηκε από όλους, είναι ότι στις συναντήσεις μας αυτές δεν υπάρχουν καθωσπρεπισμοί, λογοκρισία, ξύλινη γλώσσα, ή επίκριση. Ο καθένας μπορεί και έχει την άνεση να εκφραστεί, στο μέτρο που το επιθυμεί, με ευθύτητα, με ειλικρίνεια, με αλήθεια, με άνεση, χωρίς να αισθάνεται ότι οι δικές του πληγές ή δυσκολίες, ή ανεπάρκειες είναι κάτι ξεχωριστό και μοναδικό, και ότι κρίνεται από κάποιον, δεδομένου ότι όλοι, με άνεση και μέσα σε ένα κλίμα αποδοχής και υποδοχής, μπορούν να μοιραστούν τις δικές τους δυσκολίες, ανεπάρκειες, ή πληγές.

Το Σάββατο, 6 Ιουνίου, έγινε η τελευταία συνάντηση των μελών τού "Σχολείου" μας. Το θέμα που είχε επιλεγεί για αυτή την τελευταία και σημαντική συνάντηση, ήταν : Μερικά μυστικά για μιά ευτυχισμένη οικογένεια. Και πάλι η συμμετοχή ήταν πολυπληθής. Το κλίμα σοβαρό, αλλά και ταυτόχρονα, διασκεδαστικό και ανάλαφρο. Σχεδόν ψηλαφητά στην ατμόσφαιρα, είναι τα συναισθήματα που διακατέχουν τα μέλη τού Σχολείου μας: ένα μείγμα από αισιοδοξία, προβληματισμό, αυτοκριτική, συνειδητοποίηση, έκπληξη, ευγνωμοσύνη για την ύπαρξη τού "Σχολείου", ίσως σε μερικούς και συναισθήματα μεταμέλειας για λάθη τού παρελθόντος, λόγω άγνοιας. Μόνο που τούτη την φορά δεν είπαμε "καλή συνάντηση τον επόμενο μήνα", αλλά "καλό καλοκαίρι" .

Για να κλείσουμε πιο πανηγυρικά τον κύκλο αυτό των εργασιών τού Σχολείου μας, είχαμε οργανώσει, με πρόταση και προσωπική συμπαράσταση τού καλού μας

Μητροπολίτη, ένα κυριακάτικο κοινό γεύμα - γλέντι, στην Αγία Παρασκευή. Ο ιδιοκτήτης των χώρων, ο εξαιρετικός και γενναιόδωρος κ. Αθανάσιος Μαρτίνο, μας παραχώρησε όχι μόνο τους χώρους, αλλά και προσέφερε και το γεύμα. Όλοι συνεχώς εξέφραζαν την χαρά τους για αυτή την όμορφη γιορτή και την ευγνωμοσύνη τους προς τον Μητροπολίτη μας, που εμπνεύστηκε την ιδέα αυτού του κλεισίματος. Σε όλων τα χείλη υπήρχαν επίσης λόγοι ευγνωμοσύνης προς τον οικοδεσπότη που μας φιλοξένησε τόσο αρχοντικά και γενναιόδωρα, τον κ. Αθανάσιο Μαρτίνο.

Όμως, κατά κοινή ομολογία, η κορυφαία στιγμή για όλους ήταν η επαφή μας με τον Μεγάλο Οικοδεσπότη και Πατέρα όλων μας.

Ήταν οι κατανυκτικές στιγμές της Θείας Ευχαριστίας. που τελέσθηκε στον ιστορικό ναό της Αγίας Παρασκευής, με προεστώτα τον π. Μελέτιο, αργά, στις 10.30 π.μ. για να έχουν την δυνατότητα να έλθουν και τα παιδιά.

Ήταν τόσο συγκινητικό να βλέπεις τις οικογένειες αυτές με τα παιδιά τους, κάθε ηλικίας, στο σπίτι του Πατέρα. Πιστεύω ότι, όπως από τα τρίςβαθα της δικής μου ψυχής, έτσι και από τα τρίςβαθα όλων των οικογενειών, έβγαιναν θερμές, εγκάρδιες ευχαριστίες για όλα αυτά που ζήσαμε ένα χρόνο μαζί, για το πόσο κοντά ήλθαμε όλοι μεταξύ μας, για την όμορφη λειτουργία που βιώναμε, για την ηλιόλουστη μέρα που μας είχε χαρίσει εκείνη την Κυριακή 7 Ιουνίου ο Αγαθός Πατέρας μας.

Καλό καλοκαίρι, αγαπημένοι μου μαθητές που είσθε ταυτόχρονα και δάσκαλοί μου. Διότι και εγώ δίνω και παίρνω. Διδάσκω και μαθαίνω. Και κοντά σας επί δεκατρία χρόνια τώρα, έχω μάθει πάρα πολλά πράγματα. Αξίζει σε όλους σας ένα τεράστιο, τεράστιο ευχαριστώ

IMAGES/NEWS/2015/SYROS/76oikogeneia